

[Wilhelm]

ring om, hvad de vil på dette område. Man skal have en hukommelse, der i hvert fald er væsentlig mindre end 8 måneder, for at tage det alvorligt.

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

Må jeg sige til hr. Askjær Jørgensen – og mit svar vil også i nogen grad dække hr. Bernhard Baunsgaard – at med de ændringsforslag, der fremkommer i dag, er der sket en væsentlig imødekomme af de indvendinger og de ønsker, der er rejst fra bankers og sparekassers side. Når vi ikke har kunnet gå længere i retning af at imødekomme banker og sparekasser, hænger det sammen med, at det naturligvis er regeringens opgave i denne situation at skabe en balance mellem forskellige konkurrerende institutioner.

Jeg vil gerne sige så klart, som det er muligt, at dette lovforslags formål er jo ikke at gøre livet vanskeligere for pengeinstitutterne eller at gøre livet vanskeligere for livsforsikringsselskaberne eller for pensionskasserne. Tværtimod har vi forsøgt at finde et system, som det skulle være muligt for de pågældende institutioner at administrere så lempeligt som muligt. Men der er en balance, som det ikke altid er nemt at finde. Jeg kan da sige, at efter at vi har været imødekomme over for banker og pengeinstitutter, har vi straks fået protester fra de andre institutioner, som mener, at man har givet banker og sparekasser en fordel, som de andre ikke har fået. Vi forsøger at lave en balance og kan derfor ikke imødekomme nogen part 100 pct., selv om vi som sagt intet ønske har om at gøre livet vanskeligere for nogen af dem, der administrerer ordningen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1 og 2, ændringsforslag nr. 1–6, § 3, således ændret, ændringsforslag nr. 7–10, § 4, således ændret, ændringsforslag nr. 11, § 5, således ændret, §§ 6 og 7, ændringsforslag nr. 12–20, § 8, således ændret, § 9, ændringsforslag nr. 21–24 og § 10, således ændret,

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 25

forkastedes, idet 16 stemte for, 131 imod.

Ændringsforslag nr. 26 betragtedes som bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 25.

§ 11, ændringsforslag nr. 27 om en ny affattelse af § 12, § 12 i den nye affattelse, ændringsforslag nr. 28–30, § 13, således ændret, ændringsforslag nr. 31, § 14, således ændret, ændringsforslag nr. 32 om en ny affattelse af § 15, § 15 i den nye affattelse, ændringsforslag nr. 33 og 34, § 16, således ændret, § 17, ændringsforslag nr. 35–37, § 18, således ændret, ændringsforslag nr. 38 om en ny affattelse af § 19, § 19 i den nye affattelse, ændringsforslag nr. 39–41, § 20, således ændret, §§ 21–23, ændringsforslag nr. 42 om en ny affattelse af § 24, § 24 i den nye affattelse, ændringsforslag nr. 43–45, § 25, således ændret, §§ 26 og 27, ændringsforslag nr. 46, § 28, således ændret, og §§ 29 og 30 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredjebehandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Arentoft):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Anden behandling af lovforslag nr. L 182:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdstilbud til ledige.

Af Lilli Gyldenkilde (SF) m.fl.

(Fremsat 6/4 83. Første behandling 9/5 83. Betænkning 26/5 83).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Svend Auken (S):

Ved førstebehandling af SFs forslag sagde jeg, at hensigten med forslaget var rigtig. Med det samme sigte, som SF havde lagt i sit lovforslag, har flere medlemmer af den socialdemokratiske gruppe rejst spørgsmål til regeringen, men den metode, man havde valgt for at hjælpe de mennesker, der kom i klemme, når myndighederne ikke sørgede for at skaffe dem et rimeligt arbejdstilbud, var efter vores opfattelse ikke helt rimelig. Nu er der imidlertid nået en løsning, der klarer problemet for disse langtidsledige A-kassemedlemmer. Det er en løsning, der nøje svarer til det, som socialdemokratiet har arbejdet på under udvalgsarbejdet, og det er vi selvfølgelig meget glade for. Det er også en løsning, som regeringen lige til det sidste vægrede sig ved at acceptere. Jeg vil gerne rette en tak til de anonyme højrekræfter i regeringspartierne, der har talt arbejdsministeren til fornuft i denne sag. Det, der nu sker, er en retfærdighedshandling over for de mennesker, der helt uden egen skyld er blevet bragt i en urimelig situation, og det er vi glade for. Jeg vil gerne understrege det, der også fremgår af udvalgets betænkning, nemlig at denne ordning ikke bliver til en sovepude for myndighederne, men at der tværtimod til stadighed vil være et pres på myndighederne for at leve op til arbejdstilbudsordningens intentioner.

Bo Kristensen (KF):

Jeg vil gerne have lov til at sige tak for et meget sobert udvalgsarbejde, som har fundet sted under denne sag. Det er lykkedes at nå til enighed om de langtidsledige, som har været i vanskeligheder. Vi har fra starten i virkeligheden ikke været enige, men det udvalgsarbejde, der har været, har på mange måder bidraget til, at vi har opnået et positivt resultat. Jeg er enig med hr. Svend Auken i, at dette forslag ikke må gå hen og blive en sovepude for de myndigheder, som skal være medansvarlige i dette spørgsmål.

Hans Jørgen Holm (V):

Venstre er tilfreds med den løsning, der er kommet med ministerens ændringsforslag, hvor amtet i kraft af sin bagstopperfunktion har ansvaret for, at de personer, der er kom-

met i klemme, fordi der ikke har kunnet skaffes jobtilbud til dem i tide, nu bliver holdt økonomisk skadesløse. Det problem, der henstår, som ikke har noget med denne lovgivning at gøre, er, hvem der har det egentlige ansvar for, at man ikke har fået jobtilbud til tiden. Derfor ser vi frem til, at der findes en løsning på, hvem der til syvende og sidst skal bære de økonomiske problemer, hvad enten det er staten, der ikke har opfyldt sin 10 pct.s forpligtelse, A-kasserne, der ikke har indberettet, eller hvad årsagen er til, at jobtilbuddene ikke er givet til tiden. Vi kan give tilslutning til ændringsforslaget.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg sagde ved førstebehandling af dette lovforslag og har også givet udtryk for det i udvalgsarbejdet, at for SF var det ikke afgørende, om det blev staten, amtet, kommunen – eller en fordeling mellem dem – der kom til at betale for de langtidsledige, som ikke fik deres jobtilbud til tiden, men at ét var helt sikkert: at det ikke skulle være de langtidsledige selv. I SFs oprindelige forslag gik vi ud fra, og det gør vi egentlig stadig væk, at det måtte være staten, der påtager sig det, for når alt kommer til alt, er det den, der har indflydelse på beskæftigelsespolitikken og dermed er medansvarlig for, at man har arbejdsløshed og langtidsledige i samfundet. Når det er sagt, vil jeg samtidig sige, at det for os var meget vigtigt at finde en løsning, så det i al fald ikke blev de langtidsledige, der kom til at betale. Den løsning fik vi i det ændringsforslag, vi nu er nået frem til, og det er jeg selvfølgelig glad for. Det er mig da en stor glæde og fornøjelse, at også borgerlige politikere kan sige tak for et sobert udvalgsarbejde, men for at træerne ikke skal vokse ind i himmelen, skal det retfærdigvis siges, at det varede et stykke tid, inden det gik op for det borgerlige flertal, at vi andre var ved at have et flertal, sådan at de faktisk var nødt til at lave denne løsning.

Men vi har haft et godt udvalgsarbejde, og jeg synes også, at der er grund til at sige tak til hinanden, og jeg tror, at de langtidsledige i hvert fald vil være meget glade for det, der er sket.

Vi har under udvalgsarbejdet modtaget en skrivelse fra Amtsrådsforeningen. Amtsrådsforeningen peger på, at det egentlig ikke bur-

[Lilli Gyldenkilde]

de være dem, der skulle klare bagstopperfunktionen og skulle betale for det. Jeg kan godt forestille mig, at nogle af de problemer, som Amsrådsforeningen peger på, kan opstå, og det må vi være vågne over for og se, hvordan det kommer til at virke. Jeg er da enig i, at dette ikke må blive en sovepude for nogen parter. Meningen er selvfølgelig, at de mennesker skal have et jobtilbud til tiden, således at de ikke kommer i den ulykkelige situation, som de er i nu.

Jeg skal også sige i anledning af, at VS har skrevet sine egne bemærkninger til betænkningen, at med det, jeg her har sagt, har jeg givet udtryk for, at jeg sådan set er enig med VS i det, de siger, og det er også det, der stod i det oprindelige forslag.

Der er en enkelt lille ting, jeg vil spørge om. Der kom to ord ind i betænkningen, som ikke var med, da vi første gang talte om ændringsforslaget, om, at nu kan de langtidsledige få erstatning af amtskommunen »efter anmodning«. Jeg vil godt vide, hvordan man vil sikre, at de langtidsledige bliver klar over, at de »efter anmodning« kan få erstatning af amtsrådene for det, de taber i dagpenge. På en eller anden måde må de langtidsledige gøres opmærksom på det, fordi der ellers kan være nogle, der måske ikke får det at vide, for så står de i en ulykkelig situation, og det må helst ikke ske. Jeg ved ikke, om man kan forestille sig at bruge en OBS-udsendelse eller noget lignende. Det er måske for meget i første omgang, hvor det ikke drejer sig om så mange personer, men det bør sikres, at de langtidsledige får besked på, at nu er de sikret, og at de ikke går ned i indtægt, hvis de ikke får jobtilbud til tiden, at loven gøres gyldig fra 1. januar 1983, og at nogle af dem vil kunne få erstatning helt tilbage fra 1. januar 1983.

Grethe Kindberg Jørgensen (CD):

Vi er i CD meget glade for resultatet, som er fremkommet. Vi synes, vi har haft et meget positivt udvalgsarbejde, og jeg føler også, at vi gerne vil sige tak for det.

Til fru Lilli Gyldenkildes bemærkninger om, hvem der skulle betale, vil jeg gerne sige, at arbejdstilbudslovens § 3 forpligter amtskommunerne til at skaffe job til de langtidsledige. Jeg synes, som ministeren også kommer ind på i bemærkningerne, at det så må

være rimeligt, at det er amtskommunerne, der skal dække det økonomiske tab, der kan blive for de langtidsledige, der ikke får det job, som de skal have.

Men det væsentligste med den lovgivning er, at vi med undtagelse af VS er blevet enige i udvalget, og det synes jeg er meget positivt.

Waldorff (VS):

Jeg kan starte med at sige, at vi også har tænkt os at stemme for dette ændringsforslag, og at vi synes, det er godt, at det bliver gennemført. Jeg har ikke tiltrådt ændringsforslaget, og jeg har ikke været i nogen forhandlinger om det. Når jeg ikke har ønsket at tiltræde ændringsforslaget, skyldes det, at der ikke var nogen grund til at gøre lovforslaget dårligere, end det faktisk var, og jeg mener, det stadig væk er vigtigt at slås for, at de, der ikke kan få et arbejdstilbud, kan blive i deres arbejdsløhedskasser og være dagpengeberettigede. Det hænger ikke mindst sammen med, at jeg mener, at det er vigtigt at bekæmpe 26 ugers reglen. Jeg er godt klar over, at det selvfølgelig ikke har været hovedformålet, og at man heller ikke ville være kommet igennem med det, men der er for mig at se ikke nogen argumenter for, at man skulle gøre det ringere.

Vi har som sagt tænkt os at stemme for lovforslaget, når det kommer til tredje behandling med det ændringsforslag, som et flertal er enig om.

Det er jo rigtigt, som flere har været inde på, at det tog fantastisk lang tid, før arbejdsministeren fandt ud af, at regeringen hellere måtte gå ind for SFs lovforslag og derved sikre, at amtskommunerne faktisk giver de jobtilbud, som de har pligt til efter loven. Jeg synes, det var en meget interessant situation, at man i så lang tid kunne opleve regeringen argumentere imod at gribe ind, når en lov bliver overtrådt. Jeg stillede et spørgsmål til arbejdsministeren om, hvordan man ville have forholdt sig, hvis det havde drejet sig om, at skatteadministrationen i Gentofte kommune var brudt sammen, og at man som følge deraf måtte meddele borgerne i Gentofte kommune, at de ikke kunne få udbetalt restskatten for 1982. Ville man da på samme måde nøjes med at sende et brev, der indeholdt en eller anden form for næse til kommunen? Nej, selvfølgelig ville man ikke det,

[Waldorff]

for i Gentofte kommune ville det dreje sig om skatteborgere, som tilfældigvis også ville være et rimeligt godt stemmeunderlag for det konservative folkeparti, mens det, det handlede om i Vestsjællands amt, var arbejdsløse, især medlemmer af Kvindeligt Arbejderforbund. Jeg synes, det siger meget om den regering, at den direkte skulle have truslen om, at der kunne skabes et flertal uden om den, inden man reagerede og sørgede for, at en lov blev overholdt.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Jeg vil da også gerne udtrykke glæde over, at det er lykkedes at få et så bredt flertal for løsningen af dette problem, som vi har diskuteret i folketinget lige siden januar måned. I de diskussioner, vi har haft om det, tror jeg, vi har været enige om, at amterne skulle overholde deres forpligtelse og kommunerne rettidigt skulle give et jobtilbud. Regeringen har hele vejen igennem gjort, hvad den kunne, i dette tilfælde, hvor det drejer sig om Vestsjællands amtskommune og arbejdsmarkedsnævnet, for at indskærpe pligten til at give arbejdstilbud rettidigt og til at prøve at finde ud af, hvordan man kunne hjælpe til at løse de pågældende problemer. Som flere af ordførerne har været inde på, har det været den ene side af sagen, den anden side har været de personer, som det er gået ud over. Vi får nu igennem dette ændringsforslag klaret deres problemer.

Når vi fra regeringens side i begyndelsen ikke var så positivt indstillet for at gribe ind, var det vist ud fra en betragtning om, at hvis det ønskedes, var det ligesom staten, der skulle gribe ind. Min bekymring var, at man så kunne risikere, hvis staten klarede det økonomiske, at amtskommuner og kommuner ville være mere afslappet over for at fremskaffe arbejdstilbuddene, og det var jo ikke det, vi var interesseret i. Vi var interesseret i at få arbejdstilbud, men også i, hvis de ikke kom til tiden, at det ikke måtte gå ud over de mennesker, der kom i klemme i den pågældende situation. Derfor synes jeg, at den model, vi nu har fundet, at det er amtskommunen, som juridisk set har bagstopperfunktionen, at det er den, der er den økonomisk ansvarlige for at give denne særlige ydelse, er god.

Jeg vil gerne sige til hr. Waldorff, at vi mener, at det ikke ville være i overensstemmelse med vores dagpengesystem, hvis man havde valgt at give, hvad jeg vil kalde normale arbejdsløshedsdagpenge. Det ville have brudt med nogle principper, men de pågældende er jo stadig medlemmer af deres A-kasse. Det afgørende er vel, at de i kroner og øre får den samme ydelse, som de ville have fået, hvis de havde fået arbejdsløshedsdagpenge. Nu hedder det bare en særlig ydelse, og derved har vi sørget for, at de får godtgjort et eventuelt tab.

Til fru Lilli Gyldenkilde, som spurgte, hvordan vi kunne sikre, at de pågældende fik denne ydelse, når det skulle være »efter anmodning«, vil jeg sige, at når kompensationsen skal ske efter anmodning, har det alene administrative grunde. Det bør ikke medføre, at berettigede ledige ikke får kompensation. Jeg mener, at det må være en naturlig opgave for A-kasserne at være de berørte behjælpelige med at få kompensation. Også arbejdsformidlingssystemet vil blive bedt om at informere de berørte ledige om adgangen til at få den økonomiske kompensation.

Det er værd at understrege, at selv om vi nu med et bredt flertal vedtager dette ændringsforslag, må det ikke få den virkning, at de personer, der får denne særlige ydelse, bliver prioriteret lavt ned i rækken, når det drejer sig om afgivelse af arbejdstilbud. Der må fortsat gøres en særlig indsats for at give netop denne gruppe et arbejdstilbud hurtigst muligt – og det har jeg hele tiden sagt – og arbejdsformidlingen og de øvrige implicerede myndigheder vil blive instrueret om at gøre det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 om en ny affattelse af § 1, § 1 i den nye affattelse, ændringsforslag nr. 2 om en ny affattelse af § 2 og § 2 i den nye affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Arentoft):

[Fjerde næstformand]

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Anden behandling af lovforslag nr. L 194:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v.

Af Svend Auken (S) og Lilli Gyldenkilde (SF) m.fl.

(Fremsat 21/4 83. Første behandling 9/5 83. Betænkning 26/5 83).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Svend Auken (S):

Jeg vil gerne starte med at citere fra udvalgets betænkning. Det er et såkaldt tredje mindretal i udvalget, nemlig fremskridtspartiets medlemmer af udvalget, der om sigtet med dette lovforslag siger, at mindretallet »er af den opfattelse, at de gældende vejrligsbestemmelser er yderst uheldige og uretfærdigt rammer visse grupper, der er afhængige af vejret.«

Jeg er meget glad for denne udtalelse fra fremskridtspartiets side, for hvis partiet fastholder det – og det er der al mulig grund til at tro at det vil – vil der være flertal ved tredjebehandlingen af dette forslag, som fjerner den uretfærdighed, som mindretallet nævner. Jeg håber det meget, for udvalgsarbejdet har godtgjort det, som forslagsstillerne hele vejen under forslagets behandling har understreget, at der sker en uretfærdig særbelastning ved, at man afskaffede de gamle vejrligsregler for udendørsfagene.

Det er også blevet godtgjort, at regeringen, selv om man i sin tid sagde, at disse problemer måtte løses ved overenskomstforhandlingerne, intet – jeg understreger intet – har foretaget sig for rent faktisk at få problemet løst ved overenskomstforhandlingerne.

Tværtimod har man ved at sige til parterne, at problemet skulle klares inden for den såkaldte 4 pct.-ramme, understreget, at det var lønmodtagerne selv, der skulle dække udgifterne i tilfælde af hjemsendelse på grund af vejret.

Det er også under udvalgsarbejdet efter vores opfattelse blevet godtgjort, at den fortolkning af vejrligsbestemmelserne, der er gennemført, har ført til en total gennemhulning af det oprindelige forslag og dermed bidraget til at skabe nye uretfærdigheder og til, at den oprindelige besparelse på 200 mill. kr. under ingen omstændigheder kan nås.

Jeg stillede under førstebehandlingen af forslaget ministeren det spørgsmål, om der overhovedet var nogen besparelse i de vejrligsregler, der er blevet gennemført. Udvalgsarbejdet har i hvert fald ikke godtgjort, at der er tale om nævneværdige besparelser ved det tidligere lovforslag og dermed altså heller ikke tale om store merudgifter ved vedtagelsen af dette forslag.

Vi mener også, at det under udvalgsarbejdet er blevet godtgjort, at den administration, der har været af vejrligsreglerne, fører til alle mulige og umulige former for dagpengetænkning og alle mulige og umulige former for arrangementer, en udvikling, som jeg finder meget uheldig. Derfor håber vi af hensyn til udendørsfagene og retfærdigheden, af hensyn til at have regler, som kan administreres og kan administreres ligeligt over for alle grupper, fra forslagsstillerens side – og jeg er overbevist om, at jeg kan tage socialistisk folkeparti med i dette håb – at fremskridtspartiet, som i disse dage og timer forhandler om udendørsfagernes skæbne i statsministeriet, vil stå fast ved det synspunkt, det har gjort gældende.

Jeg afslutter mit indlæg med igen at citere fremskridtspartiets udtalelse, hvor man taler om, at afskaffelsen af de vejrligsbestemmelser, som dette forslag tager sigte på at gennemføre, var yderst uheldig og ramte visse grupper, der var afhængige af vejret, uretfærdigt. Jeg må sige til fremskridtspartiet, at jeg tror, at partiet vil stå fast under disse forhandlinger. Der knytter sig meget store forventninger til, at man fra et flertals side faktisk står fast på det synspunkt, man har tilkendegivet i betænkningen.

Lilli Gyldenkilde (SF):